

VEREGB LANKÓ

Hosszu esték.

Itt vannak a hosszú esték,
Agyon unjuk magunkat —
Ha csak a sors kegyelméből
Valami heccz nem akad.

Se színházunk, se ez, se az,
A hol szórakozhatnánk,
Mint egyiptomi sötétség
Az unalom borul ránk.

De valamit csak kell tenni,
Vajjon mit is teszünk hát?
Összeültünk, jól befűtünk
S rakunk a tűzre rossz fát.

Szájról-szájra jár a pletyka —
És ez Pécsett tetszetős...
Jó a torma kalbász mellé,
Bár megrikat, oly erős.

Igy aztán csak majd megleszünk
Valahogy az ideig:
Mig Pécsett az új színházat —
Ha igaz — fölemelik!

Pityi Palkó.

Felelős szerkesztő s laptulajdonos:
VÁRADY FERENCZ.

Megjelenik minden vasárnap.
Előfizetési ár negyedévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám 15 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
János-utca 8. sz.

➡ Hirdetések igen előnyös áron vétetnek föl. ➡

HÁZI PRÉDIKÁCIÓK.

(Folytatás és vége)

v.

Mint védekezik Birkáné asszony egy hiányzó inggomb miatt.

— Nos, remélem, hogy Birka ur már jobb kedvű, mint ma reggel volt? De akkor ne fűtyülj; nem azért fekszik le az ember, hogy az ágyban koncertezzen. Ám ilyen vagyte. Már egy szót sem szólhatok, hogy goromba ne légy velem. Máskor mindig a világ legjobb teremtésének tartottalak; de annyira megváltoztál, hogy most valóságos démon vagy.

— Békében hagyjalak?

Nem hagylak. Máskor nincs időm veled beszélni, meg kell hallgatnod. Ha valaki úgy be van fogva, mint én egész nap már előre örvend az estének, hogy egy kicsit pihenhessen; szép volna, ha már este sem beszélhetnék. Nem olyan gyakran nyithatom föl számat, még végre elfelejték beszélni.

Mert életedben egyszer egy gomb hiányzott az ingedről, nem kell azért úgy káromkodnod, hogy az egész ház reszket belé!

— Nem káromkodtál?

— Óh, nem is tudod, hogy dühödben mit csinálsz.

— Nem voltál dühös? No akkor nem tudom, mi a düh és mégis azt hiszem, hogy most már tudom. Elég ideig éltem veled, hogy megtanuljam tőled. Kár, hogy valami fontosabb okod nincs panaszra, mint hogy egy inggomb hiányzik. Ha bizonyos nők közül vettél volna el egyet, egész más okaid lennének. A tő meg a czérna egész nap mindig a kezemben van, mert rád és a gyermekekre mindig kell valamit foltozni. És megköszönöd? Igen, ha egyszer egy inggombod hiányzik, mindjárt ég a ház. Azt mondom, hogy egyszer, kétszer, vagy legfőlebb háromszor hiányzott inggombod! Azt mondom, hogy nincs férfi a világon kit jobban gondoznának, mint én téged. Csak eltettem volna az ingeket, melyeket egybekelésünk előtt viseltél. Szeretném látni, hogy azokon hány gomb van!

— Nem érdemes a miatt beszélni?

— Ó igen, uram, érdemes. De te mindig így csinálsz. Minden csekélység miatt megharagszol és ha védelmemre csak egy szót szólok is, azt mondd, hogy szóra sem érdemes. Ha nem érdemes, miért vagy olyan dühös? De ti férfiak mindjárt azt mondjátok, hogy az igazság a ti részeteken van és az utolsó szó mindig a tietek; a szegény asszonynak sosem lehet mentsége.

Ah, szép fogalmad van a nő kötelességéről, ha azt hiszed, hogy neki csak férje inggombjaira kell gondolnia. Igen, szép fogalom magáról a házasságról is. Istenem, ha a leányok tudnák, hogy mint asszonyoknak mi mindennel kell gondolniok, először a gombokkal, aztán ezzel meg azzal! — nem állnának szóba a világ legderekabb férfiával sem, erre fejemet adom.

— Hogy hát mit csinálnának akkor?...

Mindenesetre jobb dolguk volna, ha hajadonok maradnának. Egyébként azt hiszem, hogy a gomb nem is hiányzott, akaratosan tépted le, hogy okod legyen a veszekedésre. Óh, hisz neked abban örömed telik. Igen, én csak annyit mondok, igen különös, hogy a

gomb hiányzott, igen, valóban, nagyon különös, mert nincs nő, ki férje gombjainak inkább rabszolgája lenne, mint én. Ismételve mondom, nagyon különös.

Szerencsére van egy vigaszom: már így nem tarthat soká. Viseleted lassankint oda juttatott, hogy nem sokára elérkezik az idő, midőn kinzásaidat nem kell tűrnöm. Igen, nevetehetsz. Tudom jól, hogy elég szivtelen vagy minden felett nevetni. Ebből látszik szerelmed, ebből ismerem fel szivedet. Elsoványodom és nap nap mellett közelebb jutok a sirhoz, habár egy szóval sem emlitem és ő nevet! Mit is érdék vele? De ha én már nem leszek, majd meglátjuk, hogy második feleséged mikép varrja fel gombjaidat. Akkor majd felismered a különbséget és megtudod, hogy mit vesztettél bennem. Igen, Mátyás, megsiratod még Zsófidat, mert legalább azt remélem, hogy akkor egyetlen gombod sem lesz az ingeiden.

— Nem, én nem vagyok bosszuálló; kivüled ezt még más soha sem állította...

— Mit mondasz? Senki sem ismer annyira, mint te...

Nem erről van szó. Jellemedet a világ minden kincseért sem akarnám. Szerencsére, hogy én nem vagyok oly veszekedő, mint te, mert akkor szép pár lennénk! Csak azt szeretném, hogy olyan feleséged lenne, ki a te természetteddel bírna. Szép dolgok történnének Birkáéknál... volna itt hadd el hadd! De velem megférsz, mert hallgatok, mint a bárány és elviselem igazságtalanságaidat. Önmagam miatt kellene pirulnom, hogy mindent eltűrök.

És mint családapa szép példát tanúsítasz. Fiaid ép oly rosszak lesznek, mint te vagy. Egész früstök alatt mindig csak inggombokról beszélni! És még *vasárnap!*... De neked se vallásod, se erkölcsöd, se lelked, se hited...

— Bebizonyítsam ezt neked?

Könnyebb sincs ennél. Nincs vallásod, mert veszekedéssel megszejtelenítetted a vasárnapot; nincs erkölcsöd, mert gyermekeid jelenlétében ingedről beszélsz; nincs lelked, mert a legkiméletlenebb módon bántasz és nincs hited, mert egy inggomb miatt oda vagy. Okos ember egy árva szót sem vesztegetett volna az egészre. De tudom, hogy ezentúl mit teszek: szakadjon le valamennyi gombod, én egyetlen egyet sem varrok föl...

— Akkor mást keresel, a ki fölvarrja?...

Más nőt persze. Ah, a fenyegetés nem rossz, becsületedre válik. De nem is csodálom... Te vagy az, a ki másokhoz fordul; óh, mi neked a házasság szentsége, a hűség esküje, melyet nászu k alkalmával tettél! Boldogtalan egy nap, mely engem egy szörnyhez fűzött, ki fenyegetni képes azt a nőt, ki éjjel-nappal feláldozza magát érte, ki rabszolgává aljasodott, ki odaadással gondozza! De itt vagyok még és védeni fogom női jogaimat; míg én élek, nem igen találsz mást, a ki inggombjaidat felvarrja. Persze az én napjaim meg vannak számlálva, mert hát gyermekeim apja nem arra törekszik, hogy engem mihamarább sirba juttasson?...

Hol vegyek én szegény nő elég erőt mindama bú elviselésére, melyet egy szivtelen zsarnok okoz nekem? ... Oh Mátyás, Mátyás, keservesen megbánod még viseletedet, ha lelkiismereted felébred... Hideg verejtékkal homlokodon gondolsz még vissza erre a gombra, ha én már nem leszek többé. Mázsás kő gyanánt fog szivedre neheznedni...

— Sajnálatomra, a többit nem hallottam, — írja Birka úr, mert végre édes, mély álomba merültem.

Hamlet előadásán.

Egy éltés hölgy „Hamlet” előadása alatt vejéhez:

— Kedves vóm, nem mondhatná meg, miért énekel az a sírásó?

— Talán most temette el az anyósát.

Hizelgő.

— Barátom, legyen tanum.
— Esküvőnél?
— Nem; párbajnál.
— Az már más; tudja, már aggódni kezdtem ön miatt.

A szilárd anyaföldön.

Tanti özgány segített a kőműves pallér körül, aki a falu tornyát javíttatta. Tanti nem érezvén lábai alatt a szilárd anyaföldet, nagyon feszeltett ott fön a magasban és különben elég jó hírben álló nyelve, nagy féltében, adós maradt a pallérnak, aki egyre gúnyolta félelme miatt.

— Mernél-e itt most tótágast állni, Tanti? Hát özgánykereket vetni? Ne ide állj, Tanti; ne oda állj, Tanti. Ne ezt tedd, Tanti; ne azt tedd, Tanti. Mit remegsz már ugy? Bizony levész az ördög, Tanti.

Merő véletlenség volt-e, vagy igazán jóvendőmondó tehetséggel bírt az a pallér, annyi igaz, hogy abban a pillanatban levitte az ördög Tantit.

No most hát ott volt a szilárd anyaföldön! Talpra is ugrott rajta egyszeriben, — kutyabaja sem esett — s fölkiáltott a pallérnak:

— Ezt tedd meg pallér, ha olyan híres pallér vagy!

Vég szó.

A 365 prédikációból, melyek eredeti kéziratban fekszenek szerkesztőségünk fiókjában, elegendőnek találtuk öt darab közlését, mert ebből minden gondos háziasszony, a ki zsarnok, önző és kiméletlen férje életét meg akarja *édesíteni*, megtanulhatja, hogy vele született ékesszóló tehetségével és logikájával, ha nem is haladhatja túl, de mint érheti utól a legnemesebb női mintaképet, Birkáné, szül. *Nyelves Zsófia* asszonyt.

A féltékeny öregur.

— Mari, itt van egy arany, ezt azért adom, hogy távollétem alatt ügyeljen a feleségemre s mondja meg mindig a mit lát.

— Kezét csókolom, nagyságos ur, hát azt ne mondjam meg, a mint *nem látok*?

— Ó! azt különösen!

A boldog béka.

Egy vidéki városban az „Arany ember” előadásán történt.

Mikor Timár Mihály Noéminek mutatja a békát, s ez fél tőle, így biztatja: Ne félj, hiszen nem bánt. Aztán ez nem a hím. A nőnek meg, tudod, nincsen szava.

Ekkor sóhajtott föl egy férj, a ki feleségével együtt volt a színházban:

— **Boldog béka!**

Belátja.

— Beteg ön, grófnő?

— Nem, kedves Boireau ur, csak kissé ideges vagyok

— Ugy látszik, nem vigyáz eléggé az életmódjára. A gyomrot kell ápolni.

— Hogyan érti ön azt?

— Lássa grófnő, mikor fölkelek, először egy pohár pálinkát iszom meg, aztán egy groggot, két aniszt, két char-treust, három pohárka rumot... Látja, azért vagyok én egészséges!

Mit akar...?

Egy úr meglehetősen közelben folyton sarkában van egy sétáló hölgynek, kinek termete és tartása tet-

szik neki. A nő hirtelen megfordul.

— Mit akar, uram?

— Azt akarám kegyednek mondani, hogy szép, de látom, hogy csalódtam, miért is bocsánatot kérek...

KAKUTYI — MAKUTYI

jó szomszédok.

Kakutyi. Hé, koamsia, hoallotta, hoagy a noagyságos póalgárméester uor léeköszönt?

Makutyi. Vrágá!

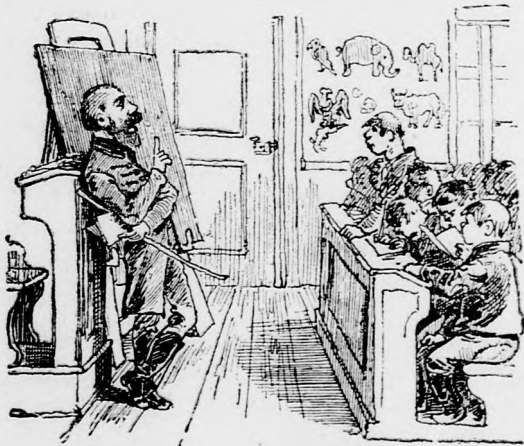
Kakutyi. Da bog me! A noagyutezába méent egy uor, a póalgárméester méeg az oablakbul léenézett, az uor főeköszönt, a póalgárméester méeg — léeköszönt.

Többet is megérdemelt.

A képviselő úr körutja alatt elszakadt az istráng. Rögtön ott termett egyik hú választója, a község kötélverője s egy újjal pótolta a hibás istrángot.

— Mit fizetek érte? — kérdezi aztán a munka végével a képviselő úr.

— Oh kérem — kérem, nagyságos úr, semmit se tessék fizetni. Hiszen annyit tett már a nagyságos úr a mi érdekünkben, hogy többet is megérdemelt már, mint egy szál kötelet.

ISKOLA.

— Tudsz-e fiam imádkozni?

— Hát persze hogy tudok, hiszen másfél eszten-deig vótam kódis-vezető.

Nehéz állapot.

— Bajos dolog igazságot szolgáltatni egy szegény és egy gazdag fél között.

Mondja az egyik főbíró a másiknak.

— Én meg azt hiszem, hogy sokkal bajosabb akkor, ha mind a kettő gazdag.

Hangversenyen.

A madame minden áron egyszer férjével szeretne a hangversenyen megjelenni. A férj soká ellenkezik; végre egy szép vasárnapon enged s türelmesen végig hallgatja a műsort.

— Bizonyára nem sajnálsz, hogy elkísértél? Nemde, barátom? — kérdi a nő férjét a hangverseny után.

— Semmi esetre — válaszol ez. — A kis szőke jobb oldalamnál valóban igen csinos volt...

Gugyi Pétör — Kobak Pál

baranyai tarisznyások diskurtizálása.

Pétör: Nője rokony, tuggyja-je kee, hogy mi-végrül terömtötte a zuristen jaz krumplit?

Pál: Mongya meg kee, ha tudi.

Pétör: Há' csak jazér, hogy ne csupádon a zuraknak, halom a szögénnek is lögyék — a mirül jaz bőrt lehuzza.

Modern leány.

Béla ur komoly ajánlatot tett L. kisasszonynak s ajánlatát el is fogadták. L. kisasszony erre elszámlálta képességeit: én énekelek, játszom zongorán, hárfán, tudok festeni, tanultam esztetikát, nemzetgazdászatot, logikát, nagyszerűen himezek, azonfelül kitünően tornázok. Hát ön tud-e valamit?

— Nem értek én az ilyesmikhez.

— Egyáltalán nem tud semmit? — kérdé csodálkozva L. kisasszony.

Béla ur sóhajtvá válaszol:

— Ha épen elkerülhetlen, úgy — főzni fogok!

Kellemetlen intermezzo.

Egy indulni készülő vonagnál már a másodikat esengették, mikor egy nő lélekszakadva közeledik.

A szolgálatkész vonatvezető se kérde, se hall, hanem megfogja a nőt és a kupéba dugja. A futástól eltikkadt hölgy zihálva mondja: „Ah, — én — akartam...” — „Semmi, semmi, csak nyugodjék meg, ön utazik és az a fődolog!” — „Igen — én csak — akartam...”

— „Szabad kérem a jegyét!” — „Igen — de én csak — ezt a levelet — akartam a póstaszekrénybe dobni!”

Ez is carrière.

— Te kis hunczut, te! hisz semmit se tanulsz; mi akarsz hát lenni?

— Papa, úgy fogok tenni, mint te: minden harmadik hónapban lakbér-nyugtákat fogok irni.

Kipfelbeisser s Tulpenthal.

Kipfelbeisser: Cszszsz! borátom, ódj *medj* nálom az özlet, hodj *megáll* az eszöm.

Tulpenthal: Phi, boráthom, nálomnál meg odj *áll* az özlet, hodj *elmedj* az eszöm.

Miért iszik.

— Ne igyék már annyit bátyám, mondják az öreg vadásznak. Majd nem látja meg a nyulat.

— Jaj öcsém, nem tudjátok ti, hogy mitől hull a légy. Ha vadászat előtt benyakal kissé az ember: egy nyul ugrik föl, mégis kettőt lát. Akkor csak közé durrant az ember a két nyulnak, bizonyosabban talál, mintha csak — *egy nyutra löne.*

Az orvosnál.

— Mi baja?

— Eloisellbetlen viszketegeget érzek lábaimban.

— Különös... Talán pénztárcuok ön?

A mama meg a kis mádi.

— Na kis lányom, milyen baba kellene neked?
— Hát — hát olyan, a melyiknek foga is van; de olyan legyen ám, mint a mamáé, hogy ki is lehessen venni!

Tudja hol keresse.

A napokban beállit a rendőrséghez egy asszony.

— Kérem alásan, nincs itt az én férjem becsukva?

— Mi a neve? kérdi a rendőrtisztviselő.

— Csutak János.

A tisztviselő végig nézi a foglyok lajstromát, de a név sehol sem fordul elő.

— Nincs itt.

— Pedig, kérem szépen, tegnap óta nem volt odahaza, hát csak úgy gondoltam, hogy akkor bizonyosan itt van.

A törvényszék előtt.

— Beszéljen kend: vétkes-e vagy sem?

— Nem beszélek én! hászen azért fizetik a zúrkat — *keressék ki magik!*

Párnaszuszimuszi fattyu-hattyu-hangok.

Köszöntő.

Máma: mama, Mimi, meg mi eme Maxit
Éltették és hiszszük, ezért nem haragszik.
Nem kívántunk tőle semmiféle lagzit
S ime a bor árja patakként patakként!
S míg fölfrissítője Maxi az ereknek,
Kivánjuk, hogy jusson majd sok ezereknek
Ő a birtokába, s hozzá annyit toldok,
Hogy legyen örökkön szerencsés és boidog.

Britannikát nem ma szívok.
Mert zsebeim nem masszívok.

Hep-hepp-hepp!

Hű vadjak, hű szívem, lülkhöm!
Saha más lányt nem ülölthöm;
Szhép lánykámhoz hű maradok...
Mig edj szhebbre nem akhadok!

A táviró-hivatalban.

Beállit a falusi atyafi a táviró-hivatalba s oda-
adja a saját vakirczolását, a mit a fiának irt Szeraje-
vóba, hogy hát ereszszek utnak a dróton.

A távirótiszt csak erőlködik, próbálgatja olvasni
a fura írást, de biz' nem boldogul vele.

— No már atyafi, sajnálom, nem vehetem föl,
mert ezt az írást nem lehet elolvasni.

— Sohse is vesződjek vele a téns ur, csak tögye
fő; a fiam ösméri mán az én írásoamat.

Gyermek-következtetés.

Egy német falusi iskolában kérdezi a tanító a
kis német leányt:

— Hogy hívják Szlavónia székhelyét?

— *Eszek.*

Felel a kis lány németes kiejtéssel.

— Jól van. Hát te másik, meg tudnád-e mon-
dani, hogy hívják Horvátország székhelyét?

A kis német lány elkezd gondolkozni, egyszer
csak úgy látszik a következtetés fonalan megszólal:

— Ha Szlavonia szekheje: *eszek*; akor Hórvát-
orszáké — *iszok.*

SZERELEM.

Saison-vallomás.

Barna a kis leány,
Széke a gavallér,
Ifju ereikben
Forrón lüktet a vér;
S míg az édes perczek
Szótlanság közt mulnak:
A pamlagon közel
Egymáshoz simulnak.

Részket a szeládon...
Csak vár a lány, csak vár:
A „szeretlek” vajjon
Mikor röppen el már?
Nyílnak is az ajkák:
(De ah! szörnyű álom!)
— „Drága angyal! váltsd ki
A téli kabátom!”

Menyus.

VERÉB JANKÓ

méreg-sziporkái.

Essék a kolera beléd s a mohács-községi orvos
hajtsa ki belőled.

— Menekülj a kolera elül Budapestről Pécsre az
anyósodhoz.

— Tacsókó varrólányok mondják neked, hogy
szemtelen vagy, mivel nem veszed szemre őket.

— Elgémberedett agg-szűzek legyenek a szom-
szédaid!

— A fiskarellák nevezzenek fiskarellának!

Az ajándék.

Bemegy a napokban egy uri dáma a „Schlesin-
ger“-hez, ajándékot vásárolni a szolgálója számára.

— Kérek egy szép kendőt.

— Tessék, ez igen csinos.

— Mennyibe kerül?

— Hatvan krajczár.

— Áh! semmi tovább!

A kereskedő elővesz hát egy még szebbet.

— Talán ez?

— Az ára?

— Egy forint.

— Eh! másikat!

A kereskedő azt hiszi, hogy keveselli az árát,
odaadja a legcsinosabbat.

— Tessék, ez bizonyosan tetszeni fog. Három forint.

— Az ördögbe is! akkor inkább veszek neki
egy *arany-gyűrűt* — — — harmincz krajczárért!

Baranyai Botykai Bagol András ódája.

Kosuthol!

Mint az gyümölcs fa virága
melyet kórán féreg rága
Szél által az ág ha lódúl
hervatan az mind alá húl

Jelen kórunk bizónysága
egy nagy férfi Szabatsága
hazájától nemzetjétől
meg fészva let egy seregtől

Eféreg egy kór viruló
völt is neve hón áruló
lesz nek é még ily férgei
ehónak mint volt görgei

Azt nem tudni Deád Isten
azért kérünk minden lépten
irtsd ki eztis irtsd ki Sarját
ne ás hasák ehón Sirját

Ó ez nem óstór patogássa
és nem felhő cs atógássa
mely fel riaszt álmainkból
ki lépni kész hajlekünk ból

Ó rülni é avagy sirni
ki tudná ezt ma le írni
Csüget nép pórba heverne
reményetől le van verve

Nóde Isten kegye viraszt
meg érhetjük tán még mi azt
mint ledült róma Sántzai
lehül anép rabb lántzai

Van még Mátyás lesz húnjadi
ár pádnak hős sarjadéki
mint Ügyes nő aszemetet
ki seperjük a németet

Im it aúgósztós honapja
aba van Kósúth név napja
amozsarak Dúrógása
fel kiált nép Sókágása

Isten ki erted meg halja
büntetesül meg sókalja
mejërt, oly hón imátkózánk
visza adja edes hazánk

Atol félek bánt aféreg
már 81 éves öreg
fehérre vált Szép Szakálla
Közel lehet a hallála

Bent hais lenne halála
Kedves sire it találna
edesseb lesz örök álma
azért imánk égbe szálma

Edesitse ag napjait
haza hózánk a fiait
piszók az it 48 ót
mais türjük a finántzót

A hón áldót Szabatságán
anép tiszta igasságán
havérünk is a föld iszsza
ad még nekünk egy szervisza

Mi mind póhárt üritenénk
mind magyar érte így zengnénk
Szét törd árbotz közt a hajóst
Isten tarsmeg Kosúth lajost sok éveken át

Tántzoltat ná meg apundrát
mint júhász az ő Szamarát
ne fészsa már hazánk kintsét
Kössele az bér bilintsét mert nagyon zörög

Szolgája

Bagol András

Botykai Nemzet őri kapitány.

**A „BUDAPESTI HIRLAP“
apró hirdetéseiből.**

Eszem-adta kis virága
A szerelem „vár“ magára:
Várjon ön is hat hetet,
Isten úgy se' — ott leszek!
Bár püpos, rút s vén vagyok,
Lábam: kajszák és nagyok,
Hajam: rövid, rozsa szín,
Ajkam: biz' nem karmazsin.
Orrom: vacskos, hosszú szál,
Arczom: fakó színben áll,
Szemem: kanesal, pisla, zöld,
Korom: ötvenet betölt:
Mégis — arra fogadok —
Magácska szeretni fog,
Mert hisz', ami fő dolog —
Kasszám úrtól nem konog!...
„Uchátius“ név alatt
Várja, mennyei falat.

Uchátius.

Hogy kér a diák pénzt.

- *Már megint pénz kell, haszontalan fu? kérdi az apa jól lepiszkolva pénzkérő fiát. — Aztán mennyire volna szükséged? folytatja az öreg kissé lecsillapodva.*
- *Tiz krajczárra...*
- *Csak?!*
- *Meg ötven forintra, — válaszol a gonosz kópé.*

Sirvers.

Itt nyugszik egy kis ökröske,
Ökör Ferencznek gyermeke;
De az Isten nem engedte,
Hogy Ökör váljék belőle.

Pécsi kir. törvényszéknél 545.
b. 1886. számú ügyben.

Orvosi vélemény. A fentebbi vizsgálatból az derül ki: (hógy á) ezen erőszakos szurás által okozott sok sebzés; én általam orvosilag gyógykezeltetett, tizenöt nap alatt meggyógyult; mert a sebzés mély és sok volt, és nehezen gyógyult, tehát csak könnyű testi sértést képez, ezennel igazolom. Dr. N. P. körörcs.

Pap Jánosnak hórnista baka deszkakaszárnyában U. P. pécs Pécsre. Kellt levelem 1886 ban igen tisztelek szerelmes édes keves párcn kívánok egéséget és erőt szivemből kedves édes párom meg harigudtál hogy ij szómóru levelet irtan tudocsid hogy haragszol le vagy nem mert meg kel hasadni sziven fájtában bánat ban fájna szivem érted hogy nem látihatlak szerelmes édes parom legyel szives saru idról írni hamar mert nincs a szivem nek érted nyugvása édes kedves jó párom irgy minél előb sora idról írd meg hogy ugy vane a szí ved mind mikor haza voltá ho ugy van írd meg akór nyugton vagyok kedves aranyós párom szivem fájdalal mót kinem mondhatom mert sajnálak érted sokat szenvedek aszt monhatom kedves párom irgy levelet hamar ha lehet aranya m hgyonvagy keves paom egesezes vagák írto Molnár Lidi feleséged.

A Forti-félé sebtapaszról.

Ezen általánosan kitünőnek elismert gyógytápasz rendkívüli gyógyereje, oszlató, érlelő s fájdalomcsillapító hatása által leggyorsabb, legbiztosabb s egyszerűbb módokon gyógyulást eszközöl különösen bajokban. Ily bajok a torokgyulladás, légesüheret, hókés barnaság hártvásgyök (Croup, Angina.) mindennemű megsejtések, harapás, szurás, vágás vagy égés által támadható sebek, megfőrtetés, darázs- vagy méh-szúrások, bujasenyves és egyéb kórok fekélyek, zuzatások (contusiók) meglepő gyors fájdalomcsillapítással, — rögzött daganatok, gümők, tályogok (fogtályok is), pokolvar, (carbunculus, pustula maligna), megkeményedések, genyvedések, vérkelek, minden mirigybetegségek, görvélyes fekélyek, fagydaganat, újítéreg, szájka, darázs vagy méh túlnakja csupán ezen tapasznak rövid idejű használata folytán annyira gyorsan bekövetkezik. **A csomagok ára a kisebbekben 50 Kr., a nagyobbaknak 1 frt.** használati utasítással együtt. Postán küldve 20 kraltób.

körömfolyás, körömméreg, vadhus, tagszivacs, esontszú, kifézetítés és megáradások, helyi esz, továbbá a szülés utáni lábségek és daganatok, fájós, fekélyezett vagy már genyes női mell, — sok má már esirában volt emlőráktól — a különben elkerülhetetlen életveszélyes sebészeti műtét megelőzésével — egyedül ezen félé sebtapasz használata által menekült meg. A fül-nyílás, nemkülönbén a torok-mondolák gyuladásaánál hatóságos szolgálatot tesz. — Hólyag-tápasz vagy mustárisztből borogatások után használva, méltán valóságos enyhíszernek nevezhető, minthogy nem csupán enyhítést szerez, hanem mivel inkább a betegget kínos fájdalmaiktól azonnal tökéletesen megszabadítja. Végre a testbe teljesen belemélyedt bármennemű sebtapaszok, hogy azután a testből közönségesen szabaduljanak ki. **A csomagok ára a kisebbekben 50 Kr., a nagyobbaknak 1 frt.** használati utasítással együtt. Postán küldve 20 kraltób.

A száz meg száz köszönőlevél közül közlünk egyet, mindenki megíthatja, hogy ez nem afféle gyáriott reklámlevél, amilyeneket gyakran olvashat az ember.

Tekintetes Ur! mélyen tisztelt férfin! Ön nagybecsű és a szenvedő emberiségnek oly kiszámíthatlan előnyt biztosított tapaszát megkaptam, sietek Önt tudatni, mikép Prácer Béla nagy-kanizsai gyógyszerész úrral a tapasz árulása végett értekeztem, ki is hajlandónak nyilatkozott a bizományosságot elvállalni, szerintem lehetséges volna azt neki azonnal küldeni és vele üzleti összeköttetést nyitni, — ezt annál inkább is kívánom, mert ott hiszem hogy nagyobb kelendőségnek fog iryvedeni, mert igazán megvallva, a tapasz megbecsülhetetlen oly házi kincs, melyet mint nélkülözhetlent, mindenki háznál tarthat, én már számosak baján ennek segítségével segitettem, a számosak közül csak azt említem fel.

Az eszteregnyei biróné alig 3 hetes eszeseműt a halál elragadta, a különben jól táplált anya emlőiben a tej gyuladást idézvé elő, már e szegény anya negyed napra oly lázas állapotba jött, hogy sem éjjel, sem nappal egy perczet sem volt képes nyugodni, már-már a kétségbe-esés irvénynének szelén állt, midőn esetlegesen a só-s házához vitt, hol értesültem e borzasztó fá dalom, szóval e kínos állapotól meggyőződtem, ezembe jött Önnel tapasz, férjével azonnal Kanizsára rándultam, a szenvedő asszony részére a tapaszot megvettem, azt rögtön kiküldöttem, utasításom folytán azt felrakták és képzelve el a hallatlan eredményt, a nő még azon éjjel több óráig aludt és harmadnapra már csak az anyai emlő a gyuladásnak homályos jelei láttának, így e szegény nő az Ön kitünő tapasz folytán nemcsak a borzasztó szenvedéstől, de attól is, hogy a nő egyik kellemezségét képező emlője kifakadástól, ezzel a kisebbedéstől megmentetett.

Volt eset egy igen tisztelt és becsült uriháznál, hol szinte a nő bal kezén sérülést kapott, — a gyuladást az orvosi segély nemhogy eloszlatta volna, sőt az a seb tovaterjedése és erősebb gyuladása által mindig nagyobb és nagyobb aggodalmat idézett elő, míg végre az Ön tapasz itt is a leghatásosabban működött, a gyuladást, ezzel a lázt is eloszlatta, nálam igen természetes, hogy folyton a háznál készen van, mihelyt elfogy, azonnal más rendeltek, természetes, hogy többnyire csak a szenvedők közt osztatik ki, míg nem tudják elégedőleg a jöteknyságot megköszönni. Tisztelettel maradván a tekintetes urnak kész szolgálja, Nagy-Kanizsa, június 17-én, 1876. **Kovács szolgabíró, s. k.**

Központi küldeményező raktár Budapest: Török József gyógyszerész urna, király utca 12. sz. Továbbá kapható vidéken minden nagyobb város gyógyszerertaraban. Pécs: Sipóc István gyógyszerertaraban. Ezen kitünő hatású, nem elegendő ajánlható gyógytápasz készítője Forti László, Budapest I. Nándor-utca 1. sz.

20. sz. (24-9)